Влада–радам!

Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 51 (2298) ▪ Четвер, 23 березня 2000 року ▪ Ціна договірна

21 березня активісти НРУ зайняли приміщення центрального офісу УНР по вул. Олеся Гончара, 33. Його повернення «законному господареві» приурочили до трагічної дати: 25 березня — річниця з дня загибелі В'ячеслава Чорновола.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

▪ *1654 р. Гетьманським посольством та московським царем затверджено «Березневі статті», які визначили правове становище України після Переяславської Ради.*

▪ *1894 р. В Олександрії народився Дмитро Чижевський, український політичний діяч, славіст, філолог, член Центральної Ради.*

▪ *1994 р. У Брюсселі підписано угоду про партнерство та співробітництво між Україною та Європейським союзом.*

23 березня

Ближче до Польщі – далі в Європу

— Розвиток та зміцнення стратегічного партнерства з Республікою Польща — один із пріоритетів зовнішньої політики нашої держави. До цього нас спонукає не тільки географія, а й споконвічні економічні, політичні та культурні зв'язки, — заявив Голова Верховної Ради України Іван Плющ напередодні свого першого офіційного візиту до Республіки Польща. Іван Плющ і члени парламентської делегації вже зустрілися з Маршалком Сенату Республіки Польща Аліцією Гжеськов'як і членами польсько-української парламентської групи. Українська парламентська делегація матиме зустріч з головою Ради міністрів Польщі Єжи Бузеком. Гості покладуть квіти до могили Невідомого солдата. В середині дня планується зустріч з Президентом Александром Квасневським.

— Ми маємо обговорити широке коло питань, — сказав Іван Плющ,— ідеться про двостороннє співробітництво, перспективи інтеграції наших країн до європейських та євроатлантичних структур.

(Закінчення на 2-й стор.).

Атомники очікують на результати

В Україну прибув перший віце-президент ЄБРР Чарльз Франк. Український уряд має намір обговорити з ним питання щодо завершення будівництва компенсуючих потужностей на Рівненській та Хмельницькій АЕС. Учора в другій половині дня відбулися переговори Прем'єр-міністра України Віктора Ющенка з Чарльзом Франком.

! У номер

Спочатку зарплата. А потім квартплата

Уряд Криму призупинив дію постанови про підвищення цін на комунальні послуги. Профспілки вважають неможливим підвищення тарифів до повного погашення боргів у зарплаті. І доведення її до розмірів, що дозволяли б не лише розплачуватись за комунальні послуги, а й забезпечували нормальні життєві потреби людей. Крім того, приймаючи постанову, уряд порушив своє зобов'язання, зафіксоване в регіональній угоді: не змінювати тарифи без погодження з профспілками.

Сторони дійшли компромісу з умовою, що в перспективі зійдуться на значному зниженні тарифів — до рівня, який дозволить кримчанам вчасно оплачувати послуги.

Ювілеї

"80 БОНЖУРІВ ВАМ У ХАТУ!"

Сьогодні франківці відзначають прем'єрою ювілей

Варто дарувати щось на іменини самому собі – ні до кого не буде претензій. Але коли сам собі на іменини робить подарунок хтось 80-літній, тільки й скажеш: ну, діду, ви — козак з характером! Театр імені Франка за свої 80 літ пережив стільки державних турбот та подарунків (і стільки за них відробив), що нині може дозволити собі ніби зовсім не ювілейну легковажність — комедію «За двома зайцями». Та все одно цікаво: чому Сергій Данченко поставив саме «Зайців», а не обіцяну філософську драму «Пер Гюнт» — про мандри і повернення? Відповідь проста: кожен мисливець скаже, що зайці петляють виключно заради повернення додому. Отже, «Зайці» — зразок менталітету, а він у франківців незнищенний, і нині ввечері вони знову доведуть це. І Проня скаже: «Бонжур вам у хату!» А Голохвостий: «Ето очєнь і очєнь!», і так далі — за текстом, за долею, за традицією. Зі святом!

На знімку: Проня — Поліна Лазова, Голохвостий — Анатолій Гнатюк.

Фото Олега ОРЄХОВА.

До 55-річчя Перемоги

Нагороди знайдуть своїх солдатів

Велика Вітчизняна війна досі відлунює болем у людських серцях. Пекельні муки, страждання пережили учасники тих подій. Яких з кожним роком все меншає...

9 травня ми відзначатимемо 55-ту річницю Перемоги у війні 1941-45 рр. Звісно, будуть і нагороди. На їх виготовлення, до речі, Кабмін виділив 2,5 мільйона гривень, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Я вам пишу...

Збагатилися? Звітуйте!

Торік у травні померла моя дружина. Синові на роботі видали матеріальну допомогу в розмірі двадцяти гривень. Спасибі і за це. А недавно він отримав виклик до районної податкової інспекції з вимогою заповнити декларацію про прибутки.

150 гривень, які сім'я мала одержати на похорон померлої, досі не виплатили. Про повернення заощаджень, які протягом життя відкладала покійна дружина, і мови немає. Зате нещасних 20 гривень матеріальної допомоги пильне око податківців не пропустило.

Федір БЕЗПАЛИЙ.

Мирне
Каланчацького району
Херсонської області.

Врожай-2000

Гроші потрібні ще вчора...

Причорномор'я сіє ярину — на перших десятках тисяч гектарів насіння вже покладено в грунт. Однак чи впораються селяни відведені під неї 1,035 млн. гектарів — ніхто не скаже. Й чи зорють 120 з лишком тисяч гектарів, що мали з осені стати зябом, — також питання. Хліборобів області, яка торік була першою в країні і за врожайністю, і за валовим обсягом зернових, обсіло стільки проблем — навіть перерахувати важко.

Десять років тому мали на Одещині понад 27 тисяч тракторів — тепер виводять у поле лише близько половини отієї кількості. З латаним-перелатаним «шлейфом» — боронами, культиваторами, сівалками. Пальне для старту начебто є — третину від загальної його потреби на весняні гони спромоглися запасти ще взимку. Йде вже «горючка» з Азербайджану, інших місць, заспокоює Київ. А за що його придбати? Та ще й за ціною, від якої стає моторошно. Обіцяно пільгові кредити? Але спробуй їх узяти в комерційних банках. Вимога там одна: що пропонуєте в заставу? А що запропонуєш, коли якраз реформування-перерозподіл? Яке майно чиє, у багатьох селах доведеться з'ясовувати через суди ще довго. А гроші потрібні на вчора.

Перевірки не зайві

Припинено роботу на деяких дільницях чотирьох шахт Луганської області і п'яти — Донецької через порушення правил техніки безпеки. Після аварії, що трапилася в Луганській області на шахті імені Баракова, департамент гірничого і промислового нагляду розпочав комплексні перевірки підприємств вугільної галузі. Продовжують відновлювальні роботи й на шахті імені Баракова ДХК «Краснодонвугілля», — повідомляє «Інтерфакс-Україна».

▪ *У столичному Інституті онкології та радіології відкрито діагностично-лікувальний лазерний центр.*

▪ *У київській школі №2 забруднено ртуттю 500 кв. м площі. Заняття зупинено і перенесено у школу №123.*

▪ *У непрацюючого мешканця м. Токмак Запорізької області вилучено гранатомет.*

▪ *В українській частині Чорного моря (Крим) затримано промислову турецьку шхуну, яка займалася браконьєрством.*

Весна! Ростуть і ціни, і надії

P. S.

У номер

Варшава

Ближче до Польщі — далі в Європу

(Початок на 1-й стор.).

Обміняємося досвідом законотворчої роботи, взаємодії всіх гілок влади, розбудови правової держави та громадянського суспільства.

Друга частина візиту голови українського парламенту —це участь у Конференції голів парламентів країн—членів Центральноєвропейської ініціативи. Цей форум відбудеться у Варшаві та Гданську. Буде зосереджено увагу на питаннях боротьби з хабарництвом та корупцією, а також проблемах, пов'язаних з виконанням Пакту стабільності для Південно-Східної Європи.

— Ми розглядаємо Центральноєвропейську ініціативу як важливий механізм інтеграції до нової Європи, а також зміцнення стабільності в регіоні, — заявив Голова Верховної Ради України Іван Плющ.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Київ

Дезінформація на місцевості

Перший заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук у своїй заяві назвав «політичним шантажем» ствердження деяких членів Кабінету Міністрів про можливу відставку, якщо парламент не затвердить його програму.

В. Медведчук звернувся до Прем'єр-міністра Віктора Ющенка с «настійним проханням припинити публічну дискредитацію» окремими членами уряду спільної роботи парламенту й Кабміну над програмою. Перший заступник голови парламенту вважає, що такі дії «дезорієнтують суспільну думку».

Він також нагадав, що після ухвалення програми уряду плановано підписати меморандум про солідарну відповідальність між парламентом та Кабінетом Міністрів.

За «Справедливість»!

8 квітня цього року відбудеться установчий з'їзд партії «Всеукраїнське об'єднання лівих «Справедливість».

Як зазначається в заяві оргкомітету, «сьогодні гостро стоїть питання про формування єдиної організації лівого спрямування, спроможної висловлювати і реалізовувати інтереси робітників і селян, технічної, гуманітарної і соціальної інтелігенції, вітчизняних виробників, підприємців, приватних власників, молоді, жіноцтва, ветеранів війни і праці, об'єднаних спільною метою національного порятунку, досягнення соціальної справедливості».

Члени оргкомітету просять небайдужих телефонувати за номером 463-79-50 або написати на адресу: 03146, м. Київ-146, а/с 244/7.

Є надія

Якомога більше коштів спрямувати на виплату компенсацій жертвам нацистських переслідувань. Така позиція української делегації, яка бере участь у роботі підготовчого комітету фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє». Представники України, Росії, Білорусі, Польщі, Чехії, Ізраїлю, США і Німеччини зібрались у Берліні, щоб знайти шляхи справедливого відшкодування поневірянь, яких зазнали жертви нацистів в роки другої світової війни. Є надія, що нинішня зустріч стане вирішальною в досягненні домовленостей з розподілу 10 мільярдів німецьких марок.

Вікторія РАДУШНА.

Репліка

Іноді краще мовчати...

... й скористатися жувальною гумкою, як радить рекламний ролик. Схоже, коментатор телеканалу ГРТ Наталя Кондратюк мало прислухається до реклами, навіть коли та реклама й слушна.

Шкода. Бо, якби прислухалася, глядач, може, й не став би свідком висмоктаної з пальця сенсації про зловживання Нацбанку за посередництва відділення швейцарського банку Kredit-Suiss. Власне, сенсації як такої не могло й бути. Оскільки фактів, що деякі операції Нацбанку, справді, завищували золотовалютні резерви країни, коментатор не мала. Натомість — чутки й припущення, яких достатньо сьогодні і в заокеанській пресі, де зловживання Центрального банку пов'язують зовсім з іншими посередниками.

Цікаво, що і закордонний, і російський компромат не йде ні в які порівняння з фінансовими скандалами на Заході або в тій самій Росії. І на думку багатьох спостерігачів, Нацбанк займав правильну позицію, не вдаючися перед будь-ким до виправдовувань і очікуючи висновків єдино офіційного арбітра — Міжнародного валютного фонду. Всі інші публічні оцінки, чутки й припущення, щонайменше, видаються некоректними і образливими для правління НБУ і керівників країни. Іноді варто прислухатися до реклами, а не коментаторів ГРТ.

Сергій ВЛАД.

Пийте пиво з акцизом ... Замість тараньки

Ранкове й денне засідання 22 березня

Парламентська хроніка

Запропонований до розгляду урядовий законопроект передбачає збільшення на два відсотки ставок акцизного збору на пиво. Не тому, що урядовці не люблять ячмінного напою, а тому, що бідна казна. За попередніми розрахунками Кабінету Міністрів, такий крок додатково збере до бюджету 100 млн. гривень. Разом з тим уряд заспокоює, що це істотно не вплине на зниження виробництва цього продукту: збір буде збільшено за рахунок споживача. Тобто за рахунок любителів цього напою, адже в разі прийняття законопроекту акцизний збір становитиме 78 відсотків роздрібної ціни на пиво.

Зрозуміло, що думки парламентаріїв з цього приводу розійшлися. Євген Жовтяк назвав цей жест підтримкою контрабандистів і антиурядовими діями, наголошуючи, що в програмі уряду йдеться про зменшення податкового тиску, а не про його збільшення. Інші народні депутати пропонували доповідачеві з цього питання, заступникові міністра фінансів Василю Регурецькому шукати коштів для наповнення бюджету в іншому місці, а не зазіхати на вітчизняного пивоварника. Тобто подивитися в корінь проблеми: додавши за рахунок цього збору якісь копійки до бюджету, ми втратимо на несплаті податків, спричинений зменшенням випуску вітчизняного пива.

Розбіглися думки не лише окремих депутатів, а й парламентських комітетів. Скажімо, бюджетний комітет, за словами Є. Кирильчука, підтримав урядову позицію, а ось Комітет з питань фінансів і банківської діяльності — навпаки. Але остаточне слово парламент скаже з цього приводу під час голосування в четвер.

Верховна Рада розглянула і непросте питання реструктуризації податкової заборгованості тракторобудівників. Мотивація у цифрах солідна: в разі поліпшення фінансового становища нашим підприємствам до 2007 року вдасться втричі збільшити випуск тракторів. Невже обійдемось без закордонного технічного дива для селян? До 2007 року, як відомо, ще далеко, а орати й сіяти треба сьогодні.

Парламентарії спробували розібратися з проблемою довгобудів. Точніше, внісши зміни до деяких законів України з питань оподаткування, стимулювати придбання об'єктів незавершеного будівництва. Однак профільний парламентський Комітет з питань фінансів і банківської діяльності, від імені якого виступав Сергій Терьохін, запропонував замість урядового проекту приймати в першому читанні документ, розроблений, групою народних депутатів.

На денному засіданні Верховна Рада розглянула пропозиції Президента до Закону «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів та фонограм». Як зауважувалося, попередні спроби законодавчого врегулювання ринку інтелектуальної власності були невдалі. А потреба такого врегулювання назріла.

Анатолій БЕНЬ.

Одні захоплюють приміщення. Інші — політичну нішу

Коментар

Очевидно, березень мобілізує на «подвиги» не лише людей з певними діагнозами. Сучасною весняною ознакою стало захоплення партійних офісів. Під визначну дату. Шевченка «вшанували» взяттям комуністичної «цитаделі»: нагадаю, рейд молодих «самостійників» припав на 9—10 березня. Пам'ять трагічно загиблого рік тому Чорновола «відзначили» зовсім «оригінально»: позавчора «героїчний штурм» «ЦК» УНР здійснили активісти ... НРУ. Різниця в абревіатурах не означає битви ідеологій: обидві рухівські партії йдуть паралельним курсом по хвилях національ-демократії. Її опонентів можна вітати — непогане видовище їм влаштували по той бік політичного «фронту».

Керівник прес-служби Житомирської крайової організації НРУ Юрій Колокольцев днями надіслав до «Голосу України» «Слово про В'ячеслава Чорновола». Схиляючи голову перед пам'яттю Учителя і Провідника, пан Колокольцев пише: «Людність України — не суцільна повінь манкуртства. Пам'ять про Чорновола для багатьох свята... Можливо, саме в цей трагічний і осяйний момент наша спільнота посправжньому відчула, кого ми мали і кого втратили. Його знищували по тюрмах і таборах ревнителі комуністичних догм, його ім'я обпліювали мотуззям безглуздих вигадок усілякі зайди та політичні авантюристи. Сумно, але Його зраджували навіть деякі «соратники»...

Ще сумніше, шановний мій пане, що посправжньому так нічого і не відчула наша «спільнота». Бо слова, які я вам процитую, належать не «ревнителям комуністичних догм», не «соратникам», яких ви берете в лапки, не «манкуртам». Саме тим, «для кого пам'ять про Чорновола свята»: «Звільнення приміщення Народного руху є складовою частиною загальнонаціонального тижня пам'яті В'ячеслава Чорновола. Справжні рухівці підтверджують вірність ідеям, за які віддав життя трагічно загиблий минулого року лідер Народного руху України». «Це торжество справедливості і закономірне явище».

За що віддав життя Чорновіл? За **такі** ідеї і **таких** послідовників? Важчої брили, ніж це «закономірне явище із справедливістю», не кинули б на «тиждень пам'яті» ні зайди, ні ... Про політичних авантюристів промовчу.

Заступник голови НРУ Михайло Косів запевнив журналістів: «Ні Геннадій Удовенко, ні хтось із його заступників участі в домовленостях з передачі приміщення не брав. «Зворушливі» ці евфемізми. Як і сам спосіб «вшанувати пам'ять».

... Напевно, 25-го, в суботу, два Рухи здійснять «перпендикулярний» «рух» до могили свого Провідника. Буде багато слів. Печальних і красивих. І буде... «Якщо олігархічні партії, що мають величезні капітали і засоби масової інформації, ... захоплять нішу національ-демократії, вони контролюватимуть усю політичну ситуацію в державі». Цитата з лідера УНР Юрія Костенка. Розуміє. В одному помиляється: захоплюють. Уже. Бо інші зайняті важливішим —з'ясуванням стосунків, захопленням приміщень...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Декларація про доходи народного депутата України Григорія ОМЕЛЬЧЕНКА

Загальна сума сукупного доходу за 1999 рік становить 15 800 грн. 55 коп.: заробітна плата народного депутата України — 7 976 грн. 34 коп., а також виплати на оздоровлення, грошова компенсація військовослужбовця, гонорари за науково-викладацьку діяльність.

Загальна сума доходів моєї дружини і сина (студента) за 1999 рік становить 1 000 грн. Дружина має грошові заощадження в Ощадбанку в сумі 6,5 грн. (652 100 крб. на 31 грудня 1994 року).

Загальна сума нашого сімейного сукупного доходу за 1999 рік становить 16 800 грн. 55 коп.

Доходів, винагород, виплат за кордоном або від іноземних урядів чи організацій не отримував. Валютних рахунків у іноземних або вітчизняних банках ні я, ні члени сім'ї не маємо.

Транспортних засобів, жилого або дачного будинку, земельної ділянки не маємо.

Сім'я проживає у 3-кімнатній квартирі, житловою площею 42,1 кв. м, яка отримана у 1981 році.

Із декларації про доходи, зобов'язання фінансового характеру та майновий стан народного депутата Олексія ШЕВЦОВА

Загальна сума сукупного доходу — 8320,21 грн.;
матеріальна допомога — 1210 грн.;
заробітна плата — 7110,21 грн.;
земельна ділянка — площею 1200 кв. м;
номінальна вартість цінних паперів народного депутата — 10,5 грн.;
членів сім'ї — 31,5 грн.

Резонанс

Житомир уже довіряє Верховній Раді

Трудовий колектив Житомирського ВАТ «Біомедскло» прийняв звернення до ініціативної групи № 1 (що діє в Житомирі) із всеукраїнського референдуму за народною ініціативою. Суть його зводиться до того, щоб із винесеного на референдум переліку питань вилучити перше, в якому йдеться про висловлення недовіри Верховній Раді чотирнадцятого скликання і доповнення Конституції положеннями про надання права Президентові України розпускати Верховну Раду в разі висловлення недовіри на всеукраїнському референдумі. Таке рішення колективу мотивовано тим, що у Верховній Раді сформовано більшість, прийнято бюджет України на 2000 рік, ведеться робота з прийняття програми Кабінету Міністрів на 2000—2004 роки, Верховна Рада перестає бути політичним клубом різних партій, а веде законотворчу роботу.

Ініціативна група погодилася, що перше питання з шести винесених на референдум сьогодні вже не актуальне. Про це вирішено повідомити Президенту, Голові Верховної Ради і Конституційному Суду України. Ініціативна група № 1 закликала всі ініціативні групи з проведення всеукраїнського референдуму звернутися до Президента України Л. Кучми з проханням внести своїм указом зміни до переліку питань всеукраїнського референдуму, вилучивши з нього перше питання.

До цього залишається додати, що голова правління ВАТ «Біомедскло» Олександр Руденький є членом ініціативної групи № 1.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Гривеник для баночки без аналізу

Репортаж

Ранок 20 березня — важкий понеділок, бо, крім іншого, знаменував подорожчання вартості проїзду на міському транспорті. Станція метро запам'яталася натовпом біля розмінних автоматів, віконечок для видачі проїзних жетонів і в дверях пасажирських вагонів.

Котрась із контролерів тонким голосом намагалася перекрити невдоволений гомін людського потоку: «Дорогесенькі пасажири! На вході стоїть баночка для грошей. У кого без здачі, кидайте в неї. Не жаліфте, бо то наші зарплати й пенсії...»

Пасажири, судячи з устеленого п'ятаками денця баночки, схоже, грошей жаліли. Кидали не півгривні, а менше — аби брязнуло. У спини штовхали, шпиняли, підганяли. Довколишні мікрорайони спізнювалися на роботу — і перевіряти, що там кидають у баночку, контролери не мали жодної змоги.

Мій сусід у людському потоці, котрий щойно відбувся двома п'ятаками, вже на пероні підсумував: «Не обдуриш — не поїдеш».

Я згадав, що до метро дістався автобусом, в якому не було традиційної контролерки. Мабуть, не маючи баночки, сховалася від гріха подалі. Пасажир того ранку був злий, ніби не виспався, такого зачепиш — начувайся. Наче відповідаючи на мої роздуми, в салоні пасажирського вагона спалахнула сварка. Похмільного виду чоловік відмовився поступатися місцем пасажирові похилого віку, обізвавши його пільговиком і «халявником». За старого заступилися, згадавши перечнем словом усіх пільговиків — перепало на горіхи навіть міністрам, які на метро не їздять. Але, ніде правди діти, право безплатного проїзду на столичному метрополітені сьогодні має і той, хто не є, але вважає себе міністром.

На станції метро «Либідська» народу було менше, ніж на «Петрівці», бо тут людський потік, що називається, знайшов іще одне русло — пасажири стрибали через парапети.

Увечері на станції метро «Лівобережна» пропонували поміняти голубих. Ішлося про жетони, які в народі називають фішками, і народ припадав до віконечок, цікавлячись: «Почім голубі?!» На тій самій станції мені сказали, що денна виручка навряд чи перевищить звичайну.

Я спробував з'ясувати це в комерційній службі метрополітену. Там підтвердили: доки не відбудеться конвертація жетонів і проїзних квитків, говорити про істотне зростання виручки, мабуть, не доведеться. І порозмовляли, що комбіновані проїзні квитки навіть зменшили вартість проїзду в метрополітені на гривеник. Тому, мовляв, з аналізом треба зачекати.

Сергій ВЛАД.

Київ.

Електрошок,

або Скільки коштує ділова репутація

Оборудки

За економічної кризи в Україні більшість підприємств змушені виживати, як можуть. Не виняток і Рівненська АЕС, яка через нестачу обігових коштів вдається до укладання угод через посередників за схемою: електрогроші — обладнання.

В окремих випадках ця схема була збиткова, бо вартість обладнання у п'ять разів і більше перевищувала ринкові ціни. Так, під час виконання однієї такої угоди ціна обладнання із 300 тисяч зросла до 1,5 мільйона доларів. А всього завдяки втручанню співробітників УСБУ в Рівненській області торік відвернено укладання збиткових контрактів на суму понад 100 мільйонів гривень. Ці дані навела «Голосу України» прес-аташе УСБУ Анжеліка Аузяк. А вже цього року УСБУ запобігло появі економічних збитків на суму 30 мільйонів гривень.

Найсвіжіше: до дирекції Рівненської АЕС звернулася комерційна фірма зі східного регіону України з пропозицією укласти угоду, за якою вона мала поставити на Рівненську АЕС обладнання на 30 мільйонів гривень. З огляду на те, що таке обладнання коштує дорожче, то адміністрація АЕС погодилася на цю пропозицію. Але із залученням Кузнецовського міськвідділу УСБУ було перевірено можливості цієї фірми.

І з'ясувалося, що адреса фірми, зазначена в угоді, не відповідає юридичній, тобто справжній. За попередніми даними, у 1998—1999 роках вона не здійснювала вагомих фінансових операцій на енергоринку держави. До того ж аналіз умов проекту показав, що цю угоду складено з односторонньою вигодою посередника, без урахування реальної матеріальної відповідальності за невиконання зобов'язань. Тобто працівники фірми прагнули ошукати рівненських атомників. Але адміністрація РАЕС відмовилася від угоди. Інформацію про згадану фірму надіслано у відповідні компетентні органи, які приймуть рішення щодо подальшої її долі.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Борги

Реклама як двигун... регресу?

Погашення боргів за електроенергію, як і раніше, залишається головним питанням щоденних селекторних нарад для Харківської обласної держадміністрації.

За першу декаду лютого підприємства і мешканці області перезазали енергетикам близько 6 млн. гривень —менш як половину суми, необхідної для нормального забезпечення регіону електроенергією. Загалом у Харкові і області найбільше заборгували транспортники, не оплативши 85 відсотків спожитої електроенергії, комунально-побутова галузь, яка погасила лише третину боргу, і сільське господарство, борг якого зріс іще на 7,5 відсотка. Сума, сплачена побутовими споживачами, становить близько 60 відсотків.

Тим часом у центрі Харкова енергетики розпочали вимикати світлову рекламу. Частка вуличного освітлення становить менш як один відсоток загального споживання електроенергії у Харківській області. Але обивателя дратують яскраво освітлені центральні вулиці міста. Як повідомив заступник голови правління ДАЕК «Харківобленерго» Сергій Кирик, питання щодо доцільності підсвітлення і реклами обговорила міськрада. Депутати були проти вимикання світлових щитів і підсвітлення. Однак керівництво області вирішило інакше, видавши відповідне розпорядження. Нині в центрі вимкнуто близько 1,5 тисячі рекламних вогнів.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Береш пай — відповіді знай

Земельна реформа

Порядок успадкування права на земельну частку (пай)

Успадкування права на земельну частку (пай) у разі смерті члена КСП, у тому числі й того, що не зміг отримати сертифікат на право на земельну частку (пай), здійснюється згідно з нормами Цивільного кодексу. Спадкоємець громадянина, що помер до видачі колективному сільськогосподарському підприємству державного акта на право колективної власності на землю і відповідно не був внесений до списку —додатку до нього, права на успадкування земельної частки (паю) не має.

Як створюються і використовуються землі резервного фонду?

Відповідно до ст. 5 Земельного кодексу України та згідно з пунктом 3.5 Рекомендацій зі складання проектів роздержавлення і приватизації земель сільськогосподарських підприємств і організацій при передачі земель у колективну власність сільськогосподарським підприємствам місцевими радами на своїй території створюється резервний фонд земель за погодженням місця розташування із землекористувачем у розмірі до 15 відсотків площі усіх сільськогосподарських угідь, включаючи угіддя в межах відповідних населених пунктів.

Землі резервного фонду перебувають у постійному користуванні колишніх землекористувачів (сільськогосподарських підприємств) і призначаються для подальшого перерозподілу і використання за цільовим призначенням (за погодженням землекористувача), для індивідуального житлового будівництва, ведення особистого підсобного господарства, городництва в межах граничних розмірів, визначених Земельним кодексом України.

Слід зазначити, що пунктом 7 Указу Президента України від 8 серпня 1995 року № 720/95 «Про порядок паювання земель, переданих у колективну власність сільськогосподарським підприємствам і організаціям» встановлено, що резервний фонд використовується для передачі у приватну власність або надання у користування земельних паїв переважно громадянам, зайнятим у соціальній сфері, а також іншим особам, які переселяються у сільську місцевість для постійного проживання.

Як виняток землі резервного фонду можуть передаватися у колективну власність для забезпечення земельними паями громадян — членів недержавних сільськогосподарських підприємств, які помилково не були включені до списку даного підприємства. Недержавне сільськогосподарське підприємство за рішенням загальних зборів (зборів уповноважених) звертається з клопотанням до місцевої ради щодо передачі у колективну власність із земель резервного фонду у розмірі сумарної кількості земельних часток (паїв) даних громадян, які не отримали право на земельну частку (пай).

У разі позитивного вирішення питання місцевою радою щодо додаткової передачі земель у колективну власність недержавному підприємству вносяться відповідні зміни до державного акта на право колективної власності на землю, а громадянам — членам даного підприємства за рішенням райдержадміністрації видаються сертифікати на право на земельну частку (пай).

Марина КОВАЛЬЧУК, юрисконсульт.

(Далі буде).

(Продовження. Початок читайте в номерах від 15—17, 22 березня ц.р.).

Колонка оглядача

Чужа серед своїх

Кілька місяців тому моя донька-старшокласниця попросила, чи не міг би я позичити на кілька днів у когось зі своїх колег двотомник Миколи Хвильового? Бо їй треба написати реферат про творчість письменника з «Розстріляного відродження», а того єдиного двотомника, виданого в Україні на початку 90-х, вона не знайшла в бібліотеках.

— Поїдемо завтра на Петрівку (якраз випадала субота) і там купимо, — заспокоїв я доньку. — Там є що завгодно.

Але я помилився. На столичному книжковому ринку, що біля станції метро «Петрівка», справді є все. Від спогадів «залізних наркомів» радянської доби — до сучасних детективів-бойовиків. Але в основному — російських авторів і російських видавництв. Таке враження, начебто ми живемо в сусідній державі.

Воно б і нічого, якби поруч на розкладках ми бачили книжки, видані польською, чеською чи німецькою мовами. І, звичайно, українською. Та української книжки, а тим паче художньої, тут удень зі свічкою не знайдеш.

Ситуація справді катастрофічна. Сьогодні на одного жителя України видають аж... 0,36 книжки, а ще 1989 року виходило 3,6. До того ж державною мовою і за кількістю назв, і за тиражами нині виходить у світ менше половини всіх випущених видань. Тим часом у Росії на одного жителя припадає 3,9, у Польщі — 9,5, у Німеччині — 12 книжок.

Цими днями у пресі оприлюднено звернення Комітету захисту національної книжки до Прем'єр-міністра Віктора Ющенка. Автори звернення цілком слушно наголошують: кризові явища у національній видавничій сфері зумовлені передусім відсутністю продуманої державної політики щодо книговидання. «Основний чинник, який перманентно руйнує книговидавничу галузь, — занепокоєні українські книговидавці, — це непомірні податки, що не дають видавництвам змоги формувати бодай мінімальні обігові кошти й розвивати своє виробництво».

А в Росії, на яку так часто полюбляють у нас посилатися, книговидання фактично звільнено від усіх податків. Отож видана там книжка вдвічі дешевша, і, звісно, конкурувати з нею українська книжка навіть на вітчизняному ринку не може. Саме тому, як стверджують експерти, український книжковий ринок на 90 відсотків за назвами видань окупований російською книжкою. А щодо тиражів, то, за офіційними даними російської митниці, — це 10 мільйонів примірників. Насправді, як стверджують українські видавці, їх значно більше — понад 25 мільйонів примірників. Тобто маємо і великий нелегальний чи, точніше, контрабандний книжковий потік.

По суті, Україна стала величезним ринком для російської книжки і доволі відчутно фінансує її підтримку. Знову-таки підрахунки показують, що російські видавці й книгорозповсюджувачі щороку «вимивають» з України кошти, еквівалентні 500 мільйонам гривень. Цьому, до речі, сприяють і пільгові митні збори для завезення імпортної друкованої продукції в Україну.

А тим часом наші старшокласники і студенти навіть у столиці записуються в черги в бібліотеках, шукають у домашніх бібліотеках своїх знайомих твори Є. Маланюка, У. Самчука, В. Барки, О. Теліги, І. Багряного, В. Стуса та інших ще донедавна заборонених письменників, яких сьогодні широко представлено в навчальних програмах. А сільським школярам ці твори практично недоступні.

На цьому безрадісному тлі світлим променем став почин видавництва «Смолоскип», яке томом «Вибраних творів» Аркадія Любченка започаткувало нову серію «Розстріляне відродження». Серія розрахована в основному на студентів і викладачів вищої школи, але нею можуть скористатися і вчителі-словесники, і старшокласники. Услід за вже згаданою книгою видавництво має намір видати твори М. Хвильового, В. Підмогильного, Г. Косинки, М. Йогансена, Г. Шкурупія, О. Досвітнього та інших репресованих українських письменників.

А на вечорі пам'яті Аркадія Любченка і презентації його «Вибраних творів», що відбулися минулого понеділка в Будинку вчителя, виступив академік, віце-прем'єр-міністр України Микола Жулинський. Усе це дає нам надію сподіватися, що український уряд нарешті сприйматиме книжку не як джерело фінансових прибутків, а як національне культурне надбання, джерело інтелектуального та духовного збагачення. І врешті-решт переконає наш рідний парламент у тому, що українську книжку треба звільнити від здирницьких податків, дати їй дорогу до читача, який на неї, відверто кажучи, зачекався.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Хроніка. Факти. Події

■ Київ

Нам би свого Бальцеровича

Сьогодні розпочинається офіційний візит заступника голови Ради міністрів, міністра фінансів Польщі Лешека Бальцеровича. У програмі візиту: зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Віктором Ющенком, першим заступником Голови ВР Віктором Медведчуком. «Батько польських економічних реформ» візьме участь у переданні Києво-Могилянській академії книжок з економіки.

■ Степанакерт

Замах на президента

Президента Нагірного Карабаху Аркадія Гукасяна тяжко поранено, але його життя в безпеці. Службовий автомобіль Гукасяна обстріляли невідомі особи в Степанакерті. Тяжкі поранення отримали також водій і охоронець. Нападники втекли після того, як охорона відкрила вогонь у відповідь. Прокуратура НКР порушила кримінальну справу. Заарештовано осіб, підозрюваних у причетності до теракту.

■ Париж

Ширак не хоче фотографуватися із Шюсселем

Президент Франції Жак Ширак повідомив про небажання бути сфотографованим на протокольному знімку разом з австрійським канцлером Вольфгангом Шюсселем. Йдеться про саміт глав держав і урядів 15 країн Євросоюзу, що має відбутися 23—24 березня в Лісабоні. Португалія, котра нині головує в ЄС, бажає уникнути конфронтації. Тому планово, що після виступу австрійського канцлера на вечері глав ЄС слово у відповідь, аби уникнути полеміки, виголосить лише господар зустрічі — португальський прем'єр.

■ Берлін

Сьогодні може щось вирішитися

У переговорах, що тривають уже кілька місяців, про компенсації людям, яких було вивезено в роки другої світової війни на примусові роботи до Німеччини, судячи з усього, намітився прорив. Уповноважений уряду ФРН на цих переговорах Отто Ламбсдорф вважає, що тепер сторони зуміють домовитися про те, як мають бути розподілені кошти з компенсаційного фонду. Він повідомив, що на виплату компенсацій остарбайтерам з країн Центральної та Східної Європи, з Росії, Білорусі, України включно, буде надано 8,1 млрд. марок.

■ Загреб

«Тута» в Гаазі

Хорватія видала Міжнародному трибуналу в Гаазі боснійського хорвата Младена Налетилича, якого звинувачують у скоєнні воєнних злочинів і злочинів проти людства в роки громадянської війни в Боснії та Герцеговині. Налетилич під прізвиськом «Тута» командував штрафним батальйоном боснійських хорватів і брав участь у розправах над мусульманами в районі міста Мостар.

■ Пекін

Є прогрес

США розпочали посередницьку місію між Китаєм і Тайванем з метою мирного врегулювання суперечностей між сторонами. У Вашингтоні вважають, що Пекін у суперечці з Тайбеєм займає «дуже конструктивну позицію». Водночас парламент Тайваню ухвалив рішення поновити прямі торговельні, транспортні та поштові зв'язки з Китаєм, перервані 50 років тому.

■ Фотофакт

Отримати перше причастя від самого Папи Римського — велика честь. Іоанн Павло II нині в тижневому паломництві на Святій Землі.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Японія подарувала симфонічний оркестр

Як зауважив міністр культури Богдан Ступка, 120 музичних інструментів, що їх отримала в подарунок від Японії Національна філармонія України, справді можна назвати симфонічним оркестром. Отож церемонія передання інструментів відбувалася дуже пишно. Власне, ще за кілька днів до цієї події стало зрозуміло: серед офіційних гостей будуть дуже важливі персони, адже акредитаційний список журналістів дублювався спеціальними запрошеннями. З'ясувалося також: ці заходи було пов'язано з присутністю на церемонії дружини Президента Людмили Кучми...

Сама подія залишила неоднозначне враження. З одного боку, приємно усвідомлювати, що в далекій Японії високо цінують рівень майстерності наших музикантів. Про це повідомив Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні пан Хітоші Хонда. А ще японці розуміють, що навіть найталановитішому музикантові важко реалізувати свою майстерність без якісних інструментів, а тому з розумінням поставилися до прохання української сторони надати 470 тис. доларів США на їх придбання.

З іншого боку, сумно усвідомлювати, що в нашій державі не знайшлося коштів, аби забезпечити Національну філармонію — гордість країни — найнеобхіднішим. Звичайно, для філармонії отримати 120 інструментів —це справжнє свято. Їй передано ударні, духові (мідні та дерев'яні) інструменти, два концертні рояли, челесту й арфу (за якістю звучання аналога їй в Україні нема). Тільки дякувати за це треба Японію. Хоча можна подякувати й державі — за те, що вона має такого партнера.

Наталя ФІЛІПЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Стратегічного партнера годують донесхочу

Індія не збирається проводити нові ядерні випробування і не має наміру першою застосовувати ядерну зброю, заявив у Делі прем'єр-міністр Індії Атал Ваджпаї на зустрічі з президентом США Біллом Клінтоном. Індійський лідер, однак, додав: його країна має підтримувати ядерну рівновагу. Клінтон і Ваджпаї підписали декларацію про основи тривалого стратегічного співробітництва.

Індійська армія та поліція ведуть пошук озброєної групи, яка розстріляла минулої ночі 40 мешканців сікхського села в індійській частині Кашміру. Поки що ніхто не взяв на себе відповідальність за злочин, скоєний напередодні візиту Клінтона. Раніше президент США заявив, що домагатиметься послаблення напруження в індо-пакистанських відносинах, що загострилися через проблему в Кашмірі.

На знімку: Клінтона гостинно приймають у будинку прем'єра, а тим часом на вулицях Делі спалюють опудала, які нагадують ненависного багатьом індусам президента США...

Фото АП.

Володимир Путін: ревізія спадщини чи примноження

Одержавши від Бориса Єльцина передноворічний подарунок — владу, 47-річний Володимир Путін за кілька тижнів, звичайно, дізнався про себе багато такого, про що він і не здогадувався. Дізналися й росіяни. Проте для більшості з них в. о. президента й досі залишається такою собі людиною-«таємницею за сімома печатками», яка підсвідомо викликає любов і неприйняття, острах і повагу, тріпотіння й захват. І, звичайно, непідробну цікавість. Хоча б тому, що завжди кортить знати, які пружини вивищують раніше мало кому відомого, хай і високопоставленого чиновника на самісіньку вершину влади.

Я спробував дізнатися про враження від нового «російського царя» членів української делегації, котрі, як кажуть, живцем і зблизька бачили його на останньому саміті СНД. «Складно описати... Непростий, двоє, а то й троє ден, не відомих нікому», — сказав один. «Розумний, інтелігентний, жорсткий і навіть жорстокий. Знає, що хоче та як цього досягти, проте нікому не каже. Мертва хватка й блискуча, блискавична реакція. Відмінний учень спецслужб, його добре вчили, але й він добре вчився», — поділився другий.

І ось цю «людину у футлярі», чи не наймолодшого серед них, «стовпи» СНД обрали своїм головою, та ще й догідливо заявили: це, мовляв, аванс майбутньому президентові Росії. Щодо такого результату березневого голосування росіян ніхто з глав держав СНД не мав сумнівів. Ніхто в цьому, схоже, уже не має сумніву й у самій Росії...

«Містер Стабілізатор»

Таємниця влади завжди містична, бо незрозуміла. А особливо у Росії, де звіряча мудрість азіатчини завжди химерно поєднувалася з європейською гуманістичною освіченістю, а політика величезної трансконтинентальної країни незмінно спиралася на Уральський хребет та розпечені багнети покірливо-мужніх солдатів і при цьому освячувалася невдаваною рабською догідливістю будівничих православних храмів, які перед цим страчували власних синів і найближчих сподвижників. І, може, тому там завжди за Іваном Грозним царював Федір Іоанович, після Бориса Годунова й смутних часів з'являлися Мінін і Пожарський, а за Олексієм Тихим країну за непокірливу боярську бороду тягнув до Європи Петро Великий.

Володимир Путін у Росії, мабуть, з'явився якраз вчасно. Бо їй врешті-решт завжди не щастило на «царів Борисів», які обіцяли співгромадянам загальне благоденство, а воно саме собою забувалося у захваті від власного величного рику й шелестіння мантій. Володимир Путін — це на даному етапі часу, як казав Михайло Жванецький, точне влучення людиною у місце. Він — адекватний часові, провідним реаліям життя, потребам країни й суспільства.

У якому становищі нині Росія, довго розповідати не треба. Досить подивитися на Україну, яка зі старанністю, гідною кращого застосування, копіює всі основні «параметри» розвитку сусіда. Економіка — у розпаді й тримається поки переважно на вивезенні стратегічної сировини й на зростанні світових цін на нафту, а не на підгрунті внутрішнього відтворення, здатного давати до бюджету не лише нафтодолари. Цілісність федеративної держави постійно випробовують на міцність місцеві національні князьки, маскуючись під «особливі відносини з Москвою», а Чечня —то це взагалі окрема розмова. Проте найруйнівніші розлад і хитання спостерігаються навіть не в економіці чи політиці, а в головах простих росіян. Вони збиті з пантелику, дезорієнтовані тим, що відбувається, й десь на підсвідомому рівні психологічно заблукали між нинішніми принижувальними реаліями та колишнім відчуттям причетності до великої держави, на яку зважали у світі. Хай удома довкола рівність у злиднях, хай у навколишньому світі поважали, бо боялися «ведмедя з ядерними кігтями», але ж не дозволяли собі прилюдно-презирливо паплюжити радянську державну й особисту гідність. А звідси й намагання росіян домінувати над кимось, що всім видається недемократичним, знайти духовний прихисток у формі псевдопатріотизму та повернути звичне відчуття колишньої величі. І байдуже, хто в цьому хаотичному «реабілітаційному» процесі потрапить під руку — «чурки», «хохли» чи «зажирілі американоси». Яка демократія, який інтернаціоналізм, коли немає землі під ногами й потрібен хоч хтось «винний»...

За такої ситуації країні необхідні були кілька років спокійного життя й нова людина, яка гарантує стабільність і надію. Такою людиною й став Путін. Він — неганий, але бажаний символ стабілізації. Уособлення рятівної втечі від нав'язаного гордого й багатозобов'язувального «Я» до звичного й затишного, а тому й нібито непорушного «Ми».

«Ми — росіяни, а Вони — усі проти нас», — примітивний, проте надійний спосіб згуртувати роз'єднане населення у подобу єдиної нації, і не скористатися цим гріх. І В. Путін те, мабуть, зрозумів. Ігнорувати цей його «козир» може хіба що дурень від політики.

Володимир СКАЧКО.

(Продовження у наступному номері).

Звернення до Верховної Ради України

ВАТ «Тернопільагроспецмонтаж» зазнало затрат зі спорудження об'єктів соціальної сфери села (в основному з газифікації) в сумі 4 млн. грн. Згідно із Законом України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» від 17.04.1997 р., № 216/97-ВР такі витрати на спорудження об'єктів соціальної сфери відшкодовуються з державного бюджету України і місцевих бюджетів.

Протягом уже трьох років за витрати зі спорудження об'єктів нам не відшкодовують.

Склалася дивовижна ситуація: наші підрядні підрозділи фактично кредитують потреби держави за свої кошти, не отримуючи роками гроші за виконані для сільськогосподарських підприємств роботи, які фінансуються з коштів держбюджету.

Одночасно держава в особі органів стягнення регулярно нараховує пеню та штрафи на борги наших підрозділів до бюджету та різних фондів. Крім того, податкова міліція забирає зі складів останні залишки товарів, з яких товариство надавало матеріальну допомогу своїм працівникам у «тяжку для них годину». Більшого нонсенсу, мабуть, не знала історія економіки за всі роки існування світу.

Податкові органи «вимітають» останні обігові кошти і навіть автотранспорт, щоб ми не проводили будівельно-ремонтні роботи в школах, лікарнях, сільських і міських радах, на об'єктах соціальної сфери села, щоб зупинили роботи у всіх підрозділах Тернопільської області.

Як нам управляти товариством у таких «сприятливих» умовах, коли заборгованість становить:

з податків до держбюджету — 700 тис. грн.;

у заробітній платі по товариству — 468 тис. грн.;

у платежах до Пенсійного фонду — 308 тис. грн.;

у виплаті страхової суми — 78 тис. грн.;

у виплаті дивідендів за минулі роки— 300 тис. грн.

Розуміючи тяжке становище економіки України, ми не просимо списати наші борги перед бюджетом та фондами, як це було зроблено в інших галузях.

Товариство просить, щоб податковій адміністрації було дано вказівку: у деклараціях з податків на прибутки та з ПДВ і датою збільшення валового доходу нашого товариства була дата надходження коштів на розрахунковий рахунок згідно з п. 113.5 Закону України «Про податок на прибуток» і згідно з п. 7.3.5 Закону України «Про податок на додану вартість», де вказано, що датою виникнення податкових зобов'язань з оплатою за рахунок бюджетних коштів є дата надходження таких коштів на розрахунковий рахунок платника податку. Якби виконувалися усі наведені вище пункти законів, то в нашому товаристві перед бюджетом було б від'ємне сальдо, адже не надійшло коштів з бюджету на відшкодування затрат більш як 4 млн. грн.

Підсумовуючи вищенаведене і з метою недопущення банкрутства нашого товариства, просимо заслухати нашу справу у Верховній Раді України і зобов'язати органи стягнення (податкову інспекцію) сторнувати нараховані податки від виконаних, але неоплачених робіт, списати пеню і повернути конфісковані товари та товари, які є в податковій заставі, а також просимо відшкодувати затрати з державного і місцевого бюджетів за виконані роботи на об'єктах соціальної сфери села, в яких минають терміни позовної давності.

Адже ми не повинні бути без вини покарані за те, що кредитували державний і місцевий бюджет протягом трьох років за власні кошти. Працівники, по суті, інвестували своє товариство шляхом внесення протягом 5 років частини заробітної плати, коштів за вислугу років, коштів за підсумками року (13-та з/п), своїх дивідендів, особистих заощаджень — всі кошти спрямовано на спорудження об'єктів соцкультпобуту і не відшкодовано. Крім того, на них нараховують пеню і штрафи.

Керівництво товариства не раз зверталося до Кабінету Міністрів України з проханням вжити заходів для покращення фінансового становища товариства і відшкодування витрат, але далі управління діловодства КМУ наші клопотання не надходили і поверталися без розгляду на підставі п.2., абз.3 постанови КМУ від 28.06.96 р. № 685 «Про заходи щодо скорочення кількості звернень до Кабінету Міністрів України».

Такий стан справ у товаристві приводить акціонерів до відчаю. Своїми кровними коштами споруджували об'єкти соцкультпобуту для держави і тим самим стали "заручниками" держави (органів стягнення) — не отримали навіть вдячності за виконані роботи і розуміння з боку Кабінету Міністрів України, не кажучи вже про невиконані зобов'язання держави перед товариством з відшкодування затрат.

За дорученням правління ВАТ «Тернопільагроспецмонтаж» голова правління Євген ФЕДИК.

Актуально

Власник — приватний, проблеми — колгоспні

У південних регіонах посівна набирає обертів. Ось-ось вийдуть на лани селяни центральних і західних областей. Єдина відмінність аграрника-2000 від минулорічного — на весняному полі тепер працюватимуть землероби-приватники. Як повідомив віце-прем'єр-міністр Михайло Гладій, «практично всі 11 тисяч колективних господарств реформовано». І, за його словами, проведена реорганізація дає можливість сподіватися на економічні прориви в аграрній галузі.

Якщо успіхів і варто очікувати, то це — у майбутньому. Сьогодні хлібороби стикаються з учорашніми труднощами: у більшості агроформувань ринкового типу відсутні пальне (воно, запевняють у Києві, десь по дорозі з Азербайджану), мастила, техніка. А почасти ще й... печатки, без якої жодного контракту не укладеш. Реорганізуватися — реорганізувалися, а юридично ще не оформилися.

В урядових кабінетах також розуміють, що галузь, коли й стане «золотою», то не одразу. Тому там рапортують, здебільшого, про майбутні успіхи. Коментуючи розроблену Мінагрополітики галузеву програму «Зерно України-2000», заступник міністра Сергій Рижук прогнозує: Україна «без особливої напруги впродовж наступної п'ятирічки» може довести щорічне виробництво зерна до 55—60 млн. тонн.

Згідно з документом, нинішнього року ставка робитиметься на інтенсивні технології. Зокрема, 5,2 млн. га озимої пшениці, які вийшли із зими у доброму і задовільному стані, чиновники радять аграрникам вчасно підживити, щоб отримати хоча б по 30 центнерів збіжжя з кожного гектара (торік — по 22,8). «Допоможемо селянам, зберемо 15—16 млн. тонн озимої пшениці (13,5 млн. тонн мали в 1999-му. — **Авт.**) і питання хліба не буде підніматися», — наголосив заступник міністра.

Чільне місце повинна зайняти і зернова кукурудза — під «королеву» планується відвести 1 млн. га і отримати восени 3,5—4 млн. тонн. Дефіцит посівного матеріалу качанистої (наявного у сільгоспвиробників вистачить, аби виконати програмні рекомендації на 60 %), не виключено, повідомили в міністерстві, покриватиметься навіть за рахунок імпорту.

Що ж до зернового врожаю нинішнього року — на більший ужинок, ніж мали торік (24,4 млн. тонн), поінформував Сергій Рижук, розраховувати не варто.

Але є й песимістичніші прогнози.

Галина КВІТКА.

Борис Ізраїльович МЕДОВАР

Національна академія наук України, вся наукова спільнота нашої країни зазнали тяжкої втрати: 19 березня цього року помер видатний учений України академік Борис Ізраїльович Медовар.

Борис Медовар пройшов великий і славний трудовий та бойовий шлях. Закінчивши у 1940 році Київський індустріальний інститут (нині Національний технічний університет — «КПІ»), він отримав призначення на верстатобудівний завод у Лубни, а з березня 1941-го і до останнього свого подиху, за винятком трьох років перебування на фронті Великої Вітчизняної війни, куди він пішов добровольцем на четвертий день після її початку, працював в Інституті електрозварювання імені Є. Патона НАН України: був ученим секретарем, завідувачем одного з провідних відділів, в останні роки — радником дирекції. Це був визначний учений у галузі металургії і технології металів.

Йому належать сотні фундаментальних наукових праць і винаходів. Він зробив особистий величезний внесок у створення принципово нової галузі промисловості — спеціальної електрометалургії. На провідних заводах України — «Азовсталь», «Дніпроспецсталь», Новокраматорському машинобудівному — споруджено унікальні спеціалізовані цехи електрошлакового переплаву, які не мають рівних у світі. Результати його досліджень широко застосовують у промисловості у виробництві апаратів високого тиску, корпусів запорної арматури атомних і теплових електростанцій, колінчастих валів та валків прокатних станів, бандажів цементних печей та інших виробів машинобудування.

Розвиваючи теоретичні та експериментальні дослідження електрошлакового процесу формування зливків без обов'язкового застосування твердих витратних електродів, учений одержав фундаментальні результати, які заклали наукові основи принципово нової генерації електрошлакових технологій з прямим утворенням зливків з рідкого металу, що має винятково важливе значення для металургійного виробництва.

Створена Борисом Медоваром наукова школа добре знана у середовищі учених та металургів-практиків в усіх промислово розвинених країнах. Багато сил та енергії він віддавав підготовці наукових кадрів. Серед його учнів — більш як 70 докторів і кандидатів наук.

Під керівництвом Б. Медовара проведено велику роботу з реалізації вітчизняних ліцензій у галузі електрошлакових технологій у США, Японії, Франції, Швеції, Індії, Чехії та інших країнах.

Чимало сил Б. Медовар віддавав громадській роботі. Він був депутатом Верховної Ради Української РСР десятого та одинадцятого скликань.

Бойові і трудові заслуги вченого відзначено орденом Леніна, орденом Вітчизняної війни II ступеня, двома орденами Трудового Червоного Прапора, численними медалями. Він був лауреатом Ленінської премії, Державних премій СРСР і УРСР, відзначений багатьма іншими високими нагородами.

Пам'ять про Бориса Ізраїльовича Медовара, видатного ученого-металурга, патріота нашої Батьківщини назавжди збережеться у серцях всіх, хто його знав і працював з ним.

Президія Національної академії наук України.
Відділення фізико-технічних проблем матеріалознавства НАН України.

З глибоким сумом Україна прощалася з шахтарями, які загинули внаслідок вибуху на шахті ім. Баракова ДХК «Краснодонвугілля». Своє співчуття з приводу цієї жахливої трагедії висловлює і Державне підприємство зовнішньоекономічної діяльності «Укрінтеренерго» Міністерства палива та енергетики України, яке разом зі своїми зарубіжними партнерами вирішило, окрім моральної підтримки, виділити додатково кошти на користь сімей загиблих шахтарів. «Укрінтеренерго» вже перерахувало 20 тис. гривень допомоги, угорська фірма «Систем Консалтинг» — 15 тис. дол. США, польська «Zomar» — 5 тис. дол. США, чеська «Чехпол» — 15 тис. дол. США.

Звичайно, не можна повернути 120 дітям-сиротам загиблих батьків, матерям — їхніх дітей, жінкам — чоловіків, біль втрати невгамовна. Але сподіваємося, що ця, найбільша за всю історію вітчизняної вугільної галузі, трагедія буде останньою, а гіркі сльози скорботи не зупинять рух до поліпшення ситуації у вугледобуванні.

ЗОЛОТА ФОРТУНА — ОЛІМП МІЖНАРОДНОГО ВИЗНАННЯ

Президент України Леонід КУЧМА

16 березня 2000 року відбувся фінал VI Міжнародного Рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна». Нагороди Рейтингу отримали 135 лауреатів та номінантів. Сьогодні ми продовжуємо знайомити читачів «Голосу України» з переможцями. Підбиття підсумків 1999 року Міжнародним Рейтингом «Золота Фортуна» співпало з проведенням ділової зустрічі Президентів України та Грузії. Повідомляємо нашим читачам, що виїзна акція Рейтингу «Золота Фортуна» розпочнеться в столиці Грузії Тбілісі завтра і продовжиться до 27 березня 2000 року.

Лауреатам і переможцям Міжнародного відкритого Рейтингу популярності та якості «Золота Фортуна».

Визначні політики, керівники підприємств, відомі бізнесмени, військовослужбовці та правоохоронці, діячі науки, культури, мистецтва, спорту, які стали лауреатами і переможцями «Золотої Фортуни» — справді непересічні особистості, конкретні та плідні справи яких відіграють помітну роль у процесах, що відбуваються в країні.

Упевнений, що завдяки таким людям та їхній невтомній діяльності спільними зусиллями ми подолаємо труднощі.

Л. КУЧМА.

Організаторам, учасникам і гостям урочистої церемонії вручення нагород Міжнародної акції «Золота Фортуна».

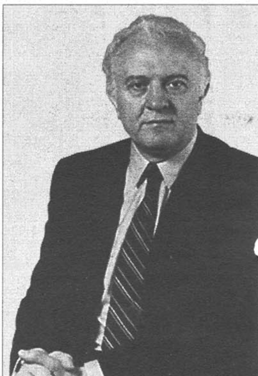
Шановні друзі!

Від усього серця хочу привітати всіх учасників Вашого форуму і запевнити у своїй щирій шані.

Переконаний, що проведення Міжнародного Рейтингу популярності та якості «Золота Фортуна» сприятиме подальшому зміцненню дружби і співробітництва України і Грузії.

З побажанням усього найкращого,

Е. ШЕВАРДНАДЗЕ.

Президент Грузії Едуард ШЕВАРДНАДЗЕ

Голова експертної Ради Рейтингу Олександр ШАЛІМОВ вручає академіку НАН України, першому віце-президенту НАНу Анатолію ШПАКУ орден «За трудові досягнення» IV ступеня

Володимир МАТВІЄНКО, Голова правління «Промінвестбанку», нагороджений орденом «За розбудову України» ім. Михайла Грушевського IV ступеня

Михайло БОРИСЮК (праворуч), генеральний конструктор Харківського конструкторського бюро з машинобудування ім. О. Морозова, нагороджений орденом «За трудові досягнення» IV ступеня. Бюро-володар «Кришталевого Меча та Срібного Меча в петлицю»

Михайло ГОЛИЦЯ, заступник Голови Київської міської державної адміністрації, начальник Головного управління житлового забезпечення, нагороджений орденом «За трудові досягнення» IV ступеня

Леонід БОРОДИЧ, перший заступник міністра внутрішніх справ України, генерал-полковник міліції, нагороджений Орденом «За трудові досягнення» IV ступеня

Сергій ГРИНЕВЕЦЬКИЙ, голова Одеської облдержадміністрації, нагороджений орденом «За трудові досягнення» IV ступеня

Борис НЕПОМЯЩИЙ, голова правління Акціонерного Товариства «УкрСат», нагороджений орденом «За трудові досягнення» IV ступеня

Михайло ДЕРГАУСОВ, начальник Маріупольського морського торгового порту, нагороджений Орденом «За трудові досягнення» III ступеня

Володимир ІВАНОВ, начальник порту «Южний», нагороджений орденом «За трудові досягнення» IV ступеня

Георгій ЩОКІН, президент Міжрегіональної Академії управління персоналом (МАУП). Академія — переможець Рейтингу, володар «Кришталевого Слона»

Олександр БАРТЕНЬЄВ, директор Феодосійського нафтопідприємства, нагороджений орденом «За розбудову України», володар «Кришталевого Рогу Достатку»

Степан КОВАЛЕНКО, начальник ДГО «Житло-інвест». Державна госпрозрахункова організація «Житло–інвест» — володар «Кришталевого Рогу Достатку»

Микола ПАНАСЕНКО, генеральний директор ДНВО «Харківський електромеханічний завод», нагороджений почесним дипломом лауреата Рейтингу

Євген ВОЛКОВ, генеральний директор компанії «Нью-Вінд». Компанія — нагороджена почесним дипломом лауреата Рейтингу

ЗОЛОТА ФОРТУНА — ОЛІМП МІЖНАРОДНОГО ВИЗНАННЯ

Головну нагороду Рейтингу «Богиню Фортуну із золотим мечем» з рук Голови Президії Рейтингу Бориса ПАТОНА отримав Нобелівський комітет

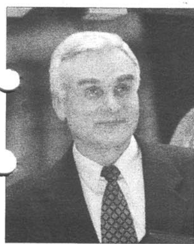

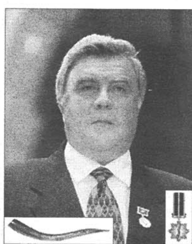
До 135 річчя від дня народження першого Президента України Михайла Грушевського започатковано новий орден — «За розбудову України». Цю високу нагороду вперше було вручено на фіналі VI Міжнародного Рейтингу популярності і якості товарів та послуг «Золота Фортуна».

Орден № 001 «За розбудову України» ім. Михайла Грушевського отримав Голова Президії Рейтингу Борис Євгенович Патон.

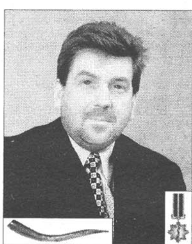
Орден № 002 «За розбудову України» ім. Михайла Грушевського було вручено народному депутату України Леоніду Кравчуку.

Володимир ПЕТРЕНКО, голова правління ВАТ «Київметробуд». Підприємство — володар почесного диплома лауреата Рейтингу

Геннадій ЛЕГОТКІН, голова правління АТ «Кременчуцький колісний завод», нагороджений орденом «За трудові досягнення» IV ступеня, володар «Кришталевого Рогу Достатку»

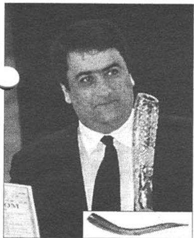
Сергій МОМОТ, президент АНКТ «ДАНКО», нагороджений орденом «За трудові досягнення» IV ступеня, володар «Кришталевого Рогу Достатку»

Детлеф ЦІММЕРМАНН, генеральний директор компанії «British American Tobacco — Україна». Компанія-володар «Кришталевого Рогу Достатку»

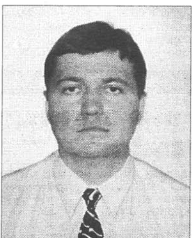
Яків ГРИБОВ, президент Немирівського лікеро-горілчаного заводу. Торгова марка «Nemiroff» — володар «Кришталевого Рогу Достатку»

Ара ГРИГОРЯН, голова українського представництва Єреванського коньячного заводу. Фірма «Вірменські коньяки» нагороджена «Кришталевим Рогом Достатку»

Віктор ІВАНЧЕНКО, голова правління АТЗТ «СП Автотрейдинг». Підприємство — володар «Кришталевого Рогу Достатку»

Олексій ІРЖАНЕНКО, генеральний директор компанії «АМК ЛТД», офіційного імпортера в Україні SKODA, володар почесного диплома лауреата Рейтингу

Валентин СТРЕМЯДІН, директор Одеського коньячного заводу, нагороджений орденом «За трудові досягнення» IV ступеня

Геннадій АЛЕКСЄЄНКОВ, голова правління ВАТ «Дніпропетровськгаз». Підприємство — володар почесного диплома лауреата Рейтингу

Анатолій МАЗУРЕНКО, директор Київського мотоциклетного заводу. Завод — володар почесного диплома лауреата Рейтингу

Петро МИХАЙЛОВ, директор МЖК «Будінтер». Підприємство — володар почесного диплома лауреата Рейтингу

Владислав ГАЛАЙДА, директор з маркетингу компанії «Український клуб». Торгова марка «Перша гільдія» — володар почесного диплома лауреата Рейтингу

Лев ПАРЦХАЛАДЗЕ, президент «Групи компаній XXI століття». Ресторан «Царське село» володар почесного диплома лауреата Рейтингу

Васо БЕРУЛАВА, директор підприємства «БКС—Соки». Торгова марка «Смак» — володар почесного диплома лауреата Рейтингу

Обличчя тисячоліть 2000

III. 1001—1500 рр.

Василько Ростиславич ▶ (?—1124) — князь теребовльський.

IV. 1501—2000 рр.

◀ Микола Бантиш-Каменський (1737—1814) — історик, археограф.

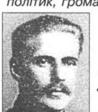
Михайло Павлик ▶ (1853—1915) — публіцист, політичний і громадський діяч.

◀ Іван Волянський (1857—1926) — церковний діяч.

Володимир Дорошенко ▶ (1879—1963) — літературознавець, політик, громадський діяч.

◀ Володимир Кедровський (1890—1970) — військовий діяч армії УНР.

Василь Авраменко ▶ (1895—1981) — актор, хореограф.

◀ Євдокія Носаль (1918—1943) — учасниця другої світової війни.

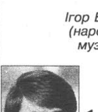

Дмитро Білоус ▶ (народ. 1920) — поет, перекладач.

◀ Леонід Кучма (народ. 1938) — Президент України.

Ігор Блажков ▶ (народ. 1936) — музичний діяч.

◀ Василь Рац (народ. 1961) — володар європейського Кубка кубків, футболіст.

(№ 39. Далі буде).

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

Борислав не сміється

Тривога

Наприкінці березня до Борислава прибуде урядова комісія з надзвичайних ситуацій. Жителі міста — в тривозі: вони не знають, де і коли на них чатує небезпека або й загибель.

Ще в минулому столітті Борислав став справжнім клондайком для шукачів легкої наживи із різних країн Європи і навіть з Америки. Шукаючи нафту, що нуртувала під поверхнею, вони викопали близько 20 тисяч шурфів-колодязів. У процесі промислового нафтовидобутку пробурено близько двох тисяч свердловин, обсадні колони яких не цементували. І всі вони тепер перетворилися на серйозний фактор лиха, бо невідомо, де саме знаходиться більшість шурфів. Позаторік газ просочився так званими грифонами у контору нафтогазовидобувного управління, четверо працівників потрапили до лікарні. Днями на двох закинутих свердловинах у густонаселених районах міста вдарили нафтові фонтани. Аварійні бригади оперативно прибули на місце й відвернули небезпеку.

Влада всіх рівнів повернулася обличчям до Бориславської екологічної проблеми після квітневої трагедії тридцятирічної давності. Тоді за лічені секунди двоповерховий будинок перетворився на руїни, під якими опинилося 19 осіб, переважно жінки. Тривалий час на розв'язання екологічних проблем Борислава виділялося достатньо коштів. Із середини 80-х років увага до міста ослабла, аж поки надра знову не нагадали про себе. Кабмін затвердив «Програму заходів щодо подолання соціально-економічних та техногенних наслідків довготривалого нафтовидобування в Бориславському нафтопромисловому районі на 1997—1998 рр.», але торік її виконали лише на 12,2 відсотка.

У зоні небезпеки, на шурфах, нині стоять середня школа, Палац культури, кінотеатр, кілька підприємств та установ, десятки багатоповерхових будинків і сотні особняків. Влада пропонує апелювати до Кабміну. Від уряду України місцеві фахівці чекають сприяння в налагодженні співпраці з канадською компанією, яка пропонує зробити детальний аналіз поверхні землі, провести очисні роботи з застосуванням передових технологій, а також створити на прикладі Борислава міжнародний центр очищення навколишнього середовища.

Бориславці живуть надією.

Роман СОЛОВЧУК,
Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Хліб наш насущний

Справи столичні

Уже кілька днів, повертаючись додому після роботи, не можу купити хліба в магазинах. Думав, це тільки Борщагівка обділена увагою місцевого хлібозаводу. Аж ні...

На своє здивування, побачив порожні хлібні полиці в районі Індустріального мосту, поблизу заводу «Більшовик». На вулиці Дехтярівській, біля хлібозаводу, з вікна кіоску виглядала рожевощока, але не паляниця, а молодиця. Запитую: де ж хліб? — Розбирають. Люди беруть по сто штук в одні руки, а потім перепродують увечері і мають заробіток. Приїжджі купують, адже за містом ціни давно більш як гривня. Тому й виходить, що хліб завчасно зникає з прилавків.

Доїхав до Лук'янівки — така сама ситуація. Пройшовся вечірнім риночком. Хліб на вибір — але в бабусь, і за однією ціною — гривня. Дорогою додому забіг ще в один магазин, бачу — хліб є, але «Бишівський» по 1,20 грн. і плетінка по... 2,40. Уже й пожалкував, що в бабусь не взяв дешевше. Аби, як то кажуть, мати інформацію з перших рук, телефоную директору дослідного хлібозаводу, що на вулиці Е. Потьє, Валентині Тищенко.

— Обсягу випічки ми не зменшували, — каже вона. — Випускаємо стільки само хліба, як і раніше. Те можна сказати й про інші заводи. Єдине, що ми почали робити, — даємо в одні руки по кілька хлібин у своїх магазинах.

Висвітлити ситуацію попросив і генерального директора «Київхліба» Петра Пархоменка.

— Претензій до хлібозаводів бути не може, ми не те що не зменшували випічки, а навпаки, збільшили на 150—200 тонн на добу. Проблема криється в ціновій різниці. Адже нині в усіх регіонах ціна від гривні до двох і вища, а ми до цього часу зі старими. Отож підприємці з різних регіонів роблять непоганий бізнес на нашому хлібові. А зерно Київ купує вже за новими цінами.

Міський голова Олександр Омельченко обіцяв утримати ціну до першого квітня. Схоже, втримає, але не треба бути пророком, щоб зрозуміти — ціна на хліб невдовзі зросте і в столиці.

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

Фотофакт

Завдяки інвестиціям ВАТ «Вінницький насіннєвий завод» знову почав працювати. Замовникам із багатьох областей вже відвантажено 927,62 центнера якісного насіння цукрових буряків. Схожість якого, до речі, 90 відсотків.

На знімку: начальник зміни Микола Козак перевіряє якість очищення насіння.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (ДІНАУ).

До 55-річчя Перемоги: солдатські історії

І тоді він зачитав киргизькою...

Ця історія сталася з моїм дорогим братом, ветераном Великої Вітчизняної війни, на жаль, нині покійним Федором Івановичем.

Одного разу під час перепочинку між боями принесли польову пошту. Один з його підлеглих, киргиз за національністю, одержав листа від рідних. І гірко заплакав над розгорнутим солдатським трикутником.

— Що сталося, товаришу? — стурбовано запитав у нього брат.

— Як мені не плакати, адже я, на велику свою біду, не вмію читати. А мій земляк, теж киргиз, який мені завжди читав і писав листи, загинув в останньому бою.

Брат узяв того листа і несподівано почав читати вголос незрозумілий для себе текст.

— Товаришу командир! Я стільки часу поряд з вами воюю, а не знав, що ви вмієте читати по-нашому, — радісно вигукнув солдат. — Спасибі вам...

Усі здивовано спостерігали, як солдат обіймав і цілував свого командира.

А річ у тому, що киргизька грамота побудована на російському алфавіті.

— Відтоді, — говорив брат, — ми з Ішимбаєвим побратими. Все його листування вів я.

Українець і киргиз стали воїнами-братами.

І. ШКЛЯРЕНКО,
учасник бойових дій.

Червонозаводське Полтавської області.

Дві групи фінішували

Футбол. Ліга чемпіонів. Другий етап. Завершальний тур.

Група А. «Герта» (Німеччина) — «Порту» (Португалія) — 0:1.

«Спарта» (Чехія) — «Барселона» (Іспанія) — 1:2.

«БАРСЕЛОНА» — 16 очок, «ПОРТУ» — 10, «Спарта» — 5, «Герта» — 2.

Група В. «Валенсія» (Іспанія) — «Манчестер Юнайтед» (Англія) — 0:0.

«Фіорентина» (Італія) — «Бордо» (Франція) — 3:3.

«МАНЧЕСТЕР ЮНАЙТЕД» — 13, «ВАЛЕНСІЯ» — 10, «Фіорентина» — 8, «Бордо» — 2.

Домашній фінал

Хокей. Чемпіонат СЄХЛ. Плей-оф. 1/2 фіналу.

«Сокіл» (Україна, Київ) — «Німан» (Білорусь, Гродно) — 1:2, 2:0, 5:1, 4:5, 3:1. Рахунок серії — 3:2.

«Беркут» (Україна, Київ) — «Металургс» (Латвія, Ліепая) — 0:3, 2:1, 4:3, 3:0. Рахунок серії — 3:1.

Отже, у фіналі опинилися два київські клуби. В першому матчі серії, яка триватиме до трьох перемог і визначить чемпіона СЄХЛ, виграв «Беркут» — 3:2.

В. Б.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311051.
2 3 4 5 6 7 8 9

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України